

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DI SUA SANTITÀ FRANCESCO

IN BULGARIA E MACEDONIA DEL NORD **PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE**

NEBA *Nedjelja, 5. svibanj 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Neka Bugarska bude mjesto susreta

Draga braćo i sestre „Krist je uskrsnuo!“

Tim riječima, od davnih vremena, u ovim krajevima Bugarske kršćani – pravoslavni i katolici – razmjenjuju čestitke u uskršno vrijeme: *Hristos voskrese!* [puk uzvraća pozdrav] One izražavaju veliku radost zbog pobjede Isusa Krista nad zlom i nad smrću. One su potvrda i svjedočanstvo srca naše vjere. Krist živi! On je naša nada i najljepša mladost ovoga svijeta. Sve što On dotakne postaje mlado, novo, puno života. Zato prve riječi koje želim uputiti svakome od vas jesu: On živi i želi da ti budeš živ! On je u tebi, On je s tobom i nikada te ne napušta. Ma koliko daleko da odlutao uz tebe je uvijek Uskrsli, koji te poziva i čeka da mu se vratiš i kreneš iznova. Kad se osjetiš starim zbog tuge – od tuge se stari –, zlopamćenja, strahova, sumnji ili neuspjeha, On će uvijek biti tu da ti da novu snagu i nadu. (usp. apostol. pob. *Christus vivit*, 1-2). On živi i želi da ti živiš, on te prati na tvome putu.

Ta vjera u uskrslog Krista proglašena je dvije tisuće godina u svakom kutku zemlje, kroz velikodušno poslanje tolikih vjernika, koji su pozvani dati sve za evanđeosko naviještanje, ne zadržavajući ništa za sebe. U povijesti Crkve, i ovdje u Bugarskoj, postojali su pastiri koji su se istaknuli svetošću života. Među njima volim podsjetiti na mog predšasnika, kojeg vi nazivate „bugarskim svecem“, svetog Ivana XXIII., svetog pastira, čije je sjećanje posebno živo u ovoj zemlji, gdje je živio od 1925. do 1934. godine. Ovdje je naučio cijeniti tradiciju Istočne Crkve, uspostavljajući odnose prijateljstva s drugim vjeroispovijestima. Njegovo diplomatsko i pastoralno iskustvo u Bugarskoj ostavilo je tako snažan trag na njegovu pastirskom srcu da je favorizirao perspektivu ekumenskog dijaloga u Crkvi, koja je doživjela značajan poticaj na Drugom vatikanskom koncilu, kojeg je sazvao upravo papa Roncalli. U određenom smislu, moramo zahvaliti ovoj zemlji za mudru i nadahnjujuću intuiciju „dobrog pape“.

Nalazimo se u blizini drevne crkve sv. Sofije, nadomak patrijaršijske crkve Sv. Aleksandra Nevskog, gdje sam se prije toga zadržao u molitvi u spomen na svete Ćirila i Metoda, evangelizatore slavenskih naroda. U želji da pokažem poštivanje i naklonost ovoj časnoj Pravoslavnoj Crkvi u Bugarskoj, imao sam radost pozdraviti i zagrliti, prije toga, moga brata, Njegovu Svetost Neofita, patrijarha, kao i metropolite Svetog sinoda.

Obratimo se sada Blaženoj Djevici Mariji, Kraljici neba i zemlje, da nas zagovara kod Uskrsloga Gospodina, da ovoj voljenoj zemlji dadne uvijek potreban poticaj da bude *zemlja susreta*, u kojoj ćete, neovisno o kulturnim, religijskim ili etničkim razlikama, moći i nadalje prepoznavati i poštivati sebe kao djecu istog Oca. Naša se molitva izražava pjevanjem drevne molitve *Regina Caeli*. Činimo to ovdje, u Sofiji, ispred ikone Gospe od Nesebara, što znači „Nebeska vrata“, tako drage mom predšasniku svetom Ivanu XXIII., koji ju je počeo štovati ovdje, u Bugarskoj, i nosio je sa sobom sve do smrti.

[Pjesma *Regina Caeli*]

Gaude et laetare, Virgo Maria, alleluia.

[*Quia surrexit Dominus vere, alleluia*]

Oremus.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Iesu Christi mundum laetificare dignatus es, praesta, quæsumus, ut per eius Genetricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per Christum Dominum nostrum. Amen.